
Vojmír Srdečný

Vojmír Srdečný (1919)

Vojmír Srdečný, jeden ze studentů vězněných v Sachsenhausenu, je průkopníkem sportu zdravotně postižených. Myšlenka, že by sport mohl pomáhat v jejich rehabilitaci, byla ještě na konci čtyřicátých let 20. století mírně řečeno neobvyklá. První paralympiáda se v Římě konala až v roce 1960. V Československu se díky panu Srdečnému odehrály první sportovní hry zdravotně postižených již tři roky po konci války.

Vojmír Srdečný se narodil do rodiny úředníka pojišťovny v roce 1919. Jeho otec zakládal v Albrechticích sokolskou jednotu a také své syny, pojmenované po

staročesku Vojmír a Zdar, vedl ke cvičení. Vojmír se zúčastnil několika sokolských sletů a o pár let později se rozhodl, že se stane učitelem tělocviku.

V roce 1939 se proto přihlásil ke studiu na Ústavu pro vzdělávání profesorů tělesné výchovy v Praze. Zároveň se zapsal ke studiu zeměpisu na Přírodovědecké fakultě. Po pěti týdnech jeho studia ale přišel 17. listopad.

Vojmír Srdečný byl na koleji zatčen a stejně jako stovky jeho kolegů se ocitl v koncentračním táboře v Sachsenhausenu. Propuštěn byl po více než jednom roce. Pracoval pak v rodných Albrechticích jako praktikant Vojmír Srdečný v pojišťovně a po dvou letech byl nuceně nasazen ve slévárenské továrně v Holicích, ke svému štěstí se vyhnul nasazení přímo v Říši. V protektorátní době se dál věnoval i sportu, účastnil se běžeckých závodů – a také hudbě, hrál v kapele na piano a harmoniku při tanečních zábavách.

Po válce dokončil studia tělesné výchovy a nastoupil jako rehabilitační pracovník do ústavu v Kladrubech, později se přesunul do Velkých Losin. V Kladrubech založil dodnes trvající Kladrubské hry hendikepovaných sportovců. O sportu zdravotně postižených napsal několik knih, svůj obor vyučoval v letech 1964–1985 jako odborný asistent na pedagogické fakultě v Hradci Králové a studentům přednáší dodnes – ať už o tělesné výchově, anebo jako pamětník o vězeňské zkušenosti. Angažuje se v organizacích bývalých politických vězňů. Hned po válce se podílel na evidenci deportovaných studentů, dnes je předsedou Historické skupiny 17. listopad 1939 a českým reprezentantem v Mezinárodním výboru Sachsenhausen.